

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЕ
ОТ
ИВАЙЛО КРАЧОЛОВ - Кмет на Община Чирпан

Относно: Приемане на Наредба за изменение и допълнение на Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Чирпан

ПРОЕКТ ЗА РЕШЕНИЕ:

На основание чл.21, ал.1, т.7 и ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и във връзка с чл.7, ал.2, чл.8 и чл.15 от Закона за нормативните актове, чл.76, ал.3 от Административнопроцесуалния кодекс, чл.7, чл.8 и чл.9 от Закона за местните данъци и такси, при изпълнение изискванията на чл.26 и чл.28 от Закона за нормативните актове, Общински съвет - Чирпан приема следните изменения и допълнения в Наредбата за определяне размера на местните данъци на територията на Община Чирпан, както следва:

§1. В Чл.2 се правят следните допълнения :

Създава се т.9 Други местни данъци, определени със закон.

§2. В чл.5 се правят допълнения и текста придобива следния вид:
„Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

§3. Чл.6, ал.1 се променя и придобива следния вид:

„С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.”

§4. В чл.8 се прави допълнение и придобива следния вид:

„Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.”

§5. В чл.9, ал.2 след думите „вещно право” се добавя „на ползване”.

§6. В чл. 16, ал. 4 се изменя и допълва и добива следния вид:” При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

§7. В чл. 18 се създава ал.3:

„В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 14, се дължи в

пълнен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.”

§8. Чл.39 се променя и придобива следния вид:

(1) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи, и се съобщава на данъчно задълженото лице.

(2) Данните по ал. 1 се предоставят от Министерството на финансите на общината по реда определен в чл.54, ал.2 от ЗМДТ.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. пътното превозно средство е придобито по наследство;
2. пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
3. собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
4. са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък;
5. са налице основания за ползване на данъчни облекчения, с изключение на данъчното облекчение по чл.59, ал.4 от ЗМДТ.

(4) Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал. 1, декларират пред общината по постоянния им адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечният срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл. 32, като в случай че същата не е подадена в посочения срок, служител на общинската администрация образува служебно партида за превозното средство въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(5) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(6) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал.4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(7) Служителят на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(8) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(9) Когато липсват данни за годината на производство на пътното превозно средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(10) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от ЗМДТ, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност - документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(11) Когато в свидетелството за регистрация на превозните средства по чл. 55, ал. 7 от ЗМДТ липсват данни за допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 4 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(12) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на лицето.

§9. В чл.40 се изменя така:

1. Ал.1 придобива следния вид: „За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула: $ГДПС = ИмК \times ЕК$,където:ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2 1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула: $ИмК = C_{kW} \times Кгп$,където: C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка както следва:

- а) до 55 kW включително - 0,34 за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - 0,54 за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - 1,10 за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - 1,23 за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - 1,60 за 1 kW;
- е) над 245 kW - 2,10

за 1 kW; Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила

в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент в зависимост от екологичната категория на автомобила е както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

2. Ал.2 се изменя по следния начин:

„За ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т в размер, както следва:

- 1. товарно ремарке - 5 лв.;

2. кърмпинг ремарке - 10 лв.”

3. Ал. 6 се изменя по следния начин:

„за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер на 10 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.”

4. Ал.8 се изменя по следния начин:

„Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер 50 лв.”

5. Ал.9 се изменя по следния начин:

„Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер 100 лв.”

6. Ал. 12 се изменя по следния начин:

„Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер 50 лв.”

§10. Чл.44 се променя и придобива следния вид:

„(1) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4” данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4” - с 60 на сто намаление от определения по [чл. 40, ал. 3](#) данък.

(2) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4”, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5”, „Евро 6” и „ЕЕV” - с 50 на сто намаление от определения по [чл. 40, ал. 5, 6, 7 и 13](#) данък.

(3) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на [чл. 40, ал. 5](#), при условие че не се използват за други цели.

(4) Когато в регистъра по [чл. 39, ал. 1](#) няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.”

§11. Чл.47, ал.1 се променя и добива следния вид:

„Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 (патентни дейности), се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

§11. Чл.51, ал.1, т.4 се променя и добива следния вид:

„Лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10 на Приложение № 2 към настоящата Наредбата, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл. 52 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара”

§13. Чл.56, ал.2 се променя и добива следния вид:

„Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа

информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1”.